

4. a Bíróság az OHIM-ot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Először is a megtámadott ítélet indokolása ellentmondásos: a Törvényszék egyrészt elismeri, hogy a fellebbezési tanács annak vizsgálatára szorítkozott, hogy az ütköző árukat és szolgáltatásokat milyen típusú vállalkozások kínálják, és ezért e vállalkozások körét tévesen ítélte meg a korábbi védjegy árujegyzékének túlzottan megszorító értelmezése miatt, mivel az árukat és szolgáltatásokat átfogóan vizsgálta meg. Másrészt a Törvényszék kifejti, hogy azon kérdés, hogy a fellebbezési tanács mérlegelési hibát követett-e el, csak „a kérelem tárgyát képező minden egyes áru és szolgáltatás fellebbezési tanács általi értékelésének” vizsgálatát követően dönthető el, kiemelve, hogy ezen egyedi vizsgálatot — amire az OHIM előtt nem került sor — most már maga végzi el, és végül azon eredményre jut, hogy a fellebbezési tanács nem követett el mérlegelési hibát. Ez a következetlenség a fellebbezőre hátrányosan hat, mivel a Törvényszék az általa egyesével elvégzett összehasonlítások keretében végül mindig a fellebbezési tanács által ágazatok alapján elvégzett „átfogó összehasonlításra” hivatkozik, úgyhogy a korábbi védjegy áru- és szolgáltatásjegyzékének ebből eredő megszorító értelmezése e tekintetben is megmutatkozik.
2. Másodszor a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, mivel minden egyes, általa elvégzett egyedi összehasonlításnál az ütköző védjegyek áru- és szolgáltatásjegyzékeit a fellebbezési tanács által átfogó összehasonlítás keretében elvégzett ágazati besorolás fényében megszorítóan értelmezi, és ezáltal e jegyzékek tartalmát és következtetéseiket az azokból levezetendő tényeket — úgymint az érintett áruk és szolgáltatások jellegét, használatát, rendeltetését és címzettjeit — elferdíti.
3. Harmadszor a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 65. cikkét és saját eljárási szabályzatát, különösen a bíróság előtti meghallgatáshoz való jog e rendelkezésekben kifejezésre jutó közösségi jogi elvét azáltal, hogy bizonyos dokumentumokat elfogadhatatlannak nyívanított, noha a fellebbező e dokumentumokat már az OHIM előtti eljárásban sem tudta benyújtani, mivel nem láthatta előre, hogy az OHIM a jegyzékekben felsorolt árukat és szolgáltatásokat nem egyesével hasonlítja össze, hanem azokat csak átfogóan vizsgálja meg.

A Landgericht Hamburg (Németország) által 2010. augusztus 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Söll GmbH kontra Tetra GmbH

(C-420/10. sz. ügy)

(2010/C 288/43)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Hamburg

Az alapeljárás felei

Felperes: Söll GmbH

Alperes: Tetra GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Valamely terméknek a 98/8/EK irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „biocid termék” történő minősítéséhez a terméknek a károsító szervezetre ennek elpusztítása, elriasztása, ártalmatlanná tétele, tevékenységében történő akadályozása vagy más módon történő korlátozása érdekében gyakorolt közvetlen biológiai vagy kémiai hatására van-e szükség, vagy ehhez már a károsító szervezetre gyakorolt közvetett hatás is elegendő?
2. Amennyiben a Bíróság valamely terméknek a 98/8/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „biocid termék” történő minősítéséhez már a károsító szervezetre gyakorolt közvetett biológiai vagy kémiai hatást is elegendőnek tekint: milyen követelményeket kell valamely terméknek a károsító szervezetre gyakorolt közvetett hatásával szemben támasztani ahhoz, hogy e terméket a 98/8/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett biocid terméként lehessen besorolni, vagy bármely közvetett hatás elegendő-e a biocid jelleg megállapításához?

⁽¹⁾ A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 123, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 23. kötet, 3. o.)